

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ที่จัดให้มีการรับฟัง
ความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันระบบบำเหน็จบำนาญทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย
อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหลายหน่วยงาน ทำให้มีข้อจำกัดในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล
และการส่งเสริมระบบหลักประกันรายได้เมื่อพ้นวัยทำงานในภาพรวม ส่งผลให้การดำเนินงาน
มีความซ้ำซ้อนด้านงบประมาณและบุคลากร ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดนโยบายด้านหลักประกันรายได้
เมื่อพ้นวัยทำงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สมควรมีคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
ทำหน้าที่จัดทำนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศในภาพรวม
ให้สอดคล้องกัน ประสานการกำหนดนโยบายกองทุนการออมเพื่อการชราภาพของทุกหน่วยงาน
เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน และพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญให้ครอบคลุมผู้พ้นวัยทำงาน
ทั้งหมด ให้มีความมั่นคงด้านรายได้เมื่อพ้นวัยทำงานและเพียงพอต่อการดำรงชีพอย่างมั่นคงและมีคุณภาพ
รวมทั้งกำหนดอัตราบำเหน็จบำนาญพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

.....

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบบำเหน็จบำนาญให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไป
เพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบาย
บำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่บุคคลเมื่อพ้นวัยทำงานเพื่อการดำรงชีพ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของบำเหน็จ บำนาญ เบี้ยหวัด เบี้ยยังชีพ เงินที่ได้รับจากการประกันชีวิตเพื่อการเกษียณ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ทั้งที่จ่ายจากภาครัฐและภาคเอกชน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการจ่ายบำนาญบำนาญเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงานตามกฎหมายเฉพาะหรือกองทุนที่มีกฎหมายรองรับให้จัดตั้งขึ้น และให้หมายความรวมถึงกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการออมระยะยาวเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงานตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายบำนาญแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายบำนาญบำนาญแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “คนบ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำนาญข้าราชการ เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำนาญบำนาญแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนคณะกรรมการกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านการคลัง ด้านการเงินการลงทุน ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านสวัสดิการสังคม

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕ ผู้แทนตามมาตรา ๔ (๔) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๕) ต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอการลงโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการซึ่งดำรงตำแหน่งในช่วงเวลาที่สถาบันการเงินหรือบริษัทหลักทรัพย์นั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๗) เคยถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานเอกชนเพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

(๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ ให้ครอบคลุมผู้พ้นวัยทำงานทั้งหมดให้เพียงพอต่อการดำรงชีพอย่างมั่นคงและมีคุณภาพ เพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๓) ประสานงาน สนับสนุน เร่งรัด หรือให้คำแนะนำในการดำเนินงานของกองทุน หรือหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องให้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ

(๔) กำกับดูแลให้มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำเหน็จบำนาญทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และให้มีการประสานระหว่างหน่วยงานที่ดำเนินการหรือกำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญ

(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการประเมินผลการจัดระบบบำเหน็จบำนาญ ตลอดจนอุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตามลำดับ และเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไป

(๖) เชิญบุคคลมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญ ของประเทศ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การจัดทำรายงานตาม (๕) อาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ในลักษณะที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างสะดวก

มาตรา ๑๑ นโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญ ของประเทศตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และทิศทางในการพัฒนาระบบ บำเหน็จบำนาญของประเทศให้ครอบคลุมผู้พ้นวัยทำงานทั้งหมดอย่างเพียงพอและยั่งยืน และคำนึงถึง พลวัตของตลาดแรงงานของประเทศที่ทำงานหมุนเวียนทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง ความยืดหยุ่นตามโครงสร้างประชากร อัตราส่วนรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน บริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการรักษาความสมดุลและความยั่งยืนทางการคลัง ในระยะยาว

มาตรา ๑๒ นโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญ ของประเทศตามมาตรา ๑๐ (๑) อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ เพื่อให้ผู้พ้นวัยทำงานทั้งหมด มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพอย่างมั่นคงและมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อ การเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้คนมีการทำงานนานขึ้น และความยั่งยืนทางการเงินการคลังของประเทศ

(๒) ระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ

(๓) แผนงานการบูรณาการระบบต่าง ๆ ของกองทุน ในการจ่ายเงินสมทบ เงินสะสม และการได้รับบำเหน็จบำนาญเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงานของแต่ละกองทุน ตลอดจนการจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรวมทั้งการสงเคราะห์อื่นจากรัฐ

(๔) การเสนอให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ

(๕) แนวทางในการเสริมสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการออมเพื่อการดำรงชีพ เมื่อพ้นวัยทำงานให้แก่สังคม

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวนไม่เกินยี่สิบห้าคน ในจำนวนนี้ ต้องเป็นกรรมการในคณะกรรมการอย่างน้อยหกคน โดยให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานอนุกรรมการ และต้องมีผู้แทนจากองค์กรแรงงานในระบบและนอกระบบซึ่งไม่ได้เป็นกรรมการ เป็นอนุกรรมการด้วย

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๔ การจัดทำนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอและแผนงานที่เกี่ยวกับระบบบำเหน็จบำนาญจากทุกภาคส่วน พร้อมทั้งประเมินภาพรวมและข้อดีข้อเสียของแต่ละข้อเสนออย่างละเอียดและครบถ้วนเสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณากำหนดหลักการในการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ

(๒) จัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศตามกรอบหลักการที่คณะกรรมการกำหนด และเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) นำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วออกรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย และประชาชนทั่วไป และประมวลผลและกำหนดประเด็น รวมทั้งปรับปรุงร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการเสนอ นโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศที่จัดทำต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

มาตรา ๑๖ เมื่อนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้กองทุนหรือหน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ดำเนินการให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศ

มาตรา ๑๗ ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลตามมาตรา ๑๐ (๒) หากปรากฏว่าการดำเนินการของกองทุนหรือหน่วยงานของรัฐใดไม่สอดคล้องกับนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศ หรือนโยบายและมาตรการเร่งด่วนในการจัดระบบบำนาญบำนาญของประเทศที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการประสานงานหรือพิจารณาหารือกับหน่วยงานของรัฐหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือที่กำกับดูแลเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศ

มาตรา ๑๘ ภายในห้าปีแรกนับจากที่มีการประกาศนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศในราชกิจจานุเบกษา ให้คณะกรรมการรายงานผลการดำเนินงานและการประเมินผลการจัดระบบบำนาญบำนาญเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศทุกห้าปี

ในกรณีที่สถานการณ์ของโลกหรือสถานการณ์ของประเทศเปลี่ยนแปลงไปจนไม่สามารถหรือไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศได้ จะจัดให้มีการทบทวนก่อนระยะเวลาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ในการพิจารณาทบทวนนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ หลังจากที่มีการประกาศนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำนาญบำนาญของประเทศตามมาตรา ๑๙ แล้ว ให้รายงานผลการดำเนินงานและการประเมินผลการจัดระบบบำนาญบำนาญเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกห้าปี

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยไม่อาจคาดหมายได้ และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องปรับปรุงนโยบายหรือดำเนินมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อรักษาความมั่นคงของระบบบำนาญบำนาญของชาติ คณะกรรมการอาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายหรือดำเนินมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ ก็ได้

มาตรา ๒๒ นอกจากคณะกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศตามมาตรา ๑๓ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ
- (๒) รับ เก็บรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำเหน็จบำนาญเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการในการกำหนดนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ
- (๓) ติดตาม ตรวจสอบ ประสานงาน สนับสนุน หรือเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๔) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ
- (๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการประเมินผลการจัดระบบบำเหน็จบำนาญตลอดจนอุปสรรคในการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๖) ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงาน หรือกองทุนที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ ให้ กบข. จัดส่งข้อมูลดังต่อไปนี้ ที่ผ่านการประมวลผลและวิเคราะห์ตามที่คณะกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศกำหนด ให้แก่สำนักงาน

- (๑) อาชีพ รายได้ และอายุเกษียณ
 - (๒) จำนวนเงินสะสมที่ลูกจ้างส่งเข้ากองทุน ตลอดจนเงินที่นายจ้างและรัฐบาลสมทบเพื่อส่งเข้ากองทุนของลูกจ้างแต่ละราย
 - (๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้รับของสมาชิกกองทุน
 - (๔) ข้อมูลเกี่ยวกับบำเหน็จหรือบำนาญของสมาชิกกองทุนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
 - (๕) ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการนำมาประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อจัดทำนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศตามที่สำนักงานกำหนด
- เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอาจขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจข้อมูล หรือขอให้กองทุนหรือหน่วยงานที่ดำเนินการหรือกำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญจัดส่งข้อมูลตาม (๕) เพิ่มเติมจากที่ได้รับจากกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติได้

วิธีการจัดส่ง ระยะเวลา และรูปแบบของข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศกำหนด โดยจะต้องก่อให้เกิดภาระและค่าใช้จ่ายแก่ผู้ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดส่งน้อยที่สุด

ให้สำนักงานกำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและมาตรการป้องกันมิให้ข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๕ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๕) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีเลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ให้กรรมการตามมาตรา ๔ (๓) ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

มาตรา ๒๗ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่มีการประกาศใช้นโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศตามมาตรา ๑๕ หากมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ หรือนโยบายการบริหารประเทศ คณะกรรมการอาจกำหนดนโยบายและมาตรการในการจัดระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบโดยไม่ต้องดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ก็ได้

มาตรา ๒๘ ในวาระเริ่มแรกเพื่อประโยชน์ในการจัดทำนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังอาจขอให้หน่วยงานที่ดำเนินการหรือกำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญจัดส่งข้อมูลที่จำเป็น เพื่อรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการจัดทำร่างนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศได้

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี